

MANIFEST del Primer congrés de L'associació Entitats catalanes d'acció social (ECAS)

“CIUTADANIA I TREBALL”

A Barcelona, 15 de juliol de 2009

Fruit del Primer congrés d'ECAS que avui hem acabat, volem fer arribar a la societat el següent MANIFEST on exposem les nostres reflexions, preocupacions, compromisos i demandes a la societat.

1.- Atur. Cap aturat sense ocupació.

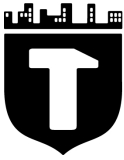
La manca de dinamisme del mercat de treball, que lluny de generar ocupació està incrementant l'atur, afecta de manera especial a les persones més vulnerables que pertanyen als col·lectius que les entitats d'ECAS treballen. I temem que en un futur veurem incrementar amb altres nous col·lectius que avui no es troben en la pobresa, però que malgrat la nostra voluntat de lluitar contra aquests processos vers la marginació, acabaran entrant a formar part d'aquesta.

En una situació de crisi amb pèrdua de guanys econòmics es perd també de vista que el bé social que cal produir, que no és altre que el mateix treball. Entès com la veritable riquesa que cal cobejar per a donar oportunitats de reeixir a tota la ciutadania.

El conjunt d'entitats d'ECAS centren la nostra acció social en aconseguir aquesta veritable riquesa de la persona. Ho fèiem fa un any quan l'atur colpejava al 7% de la població activa, ho seguim fent, ara, que colpeja al 16% i ho seguirem fent encara més si s'arribés al temut 20% que pronostiquen els experts.

Volem trencar el procés de perdre les regnes de la pròpia vida, volem que la prestació d'atur, els ajuts i les beques, la formació siguin oportunitats transformadores per arribar a garantir el dret al treball. I els ajuts que es presten com és el cas de la Pirmi, no sigui la mera continuació del fracàs de la prestació d'atur esgotada, sinó, el rescat especialitzat que ha de sostenir la motivació i la promoció del desenvolupament personal dels més desafavorits.

Hi ha grans oportunitats de generació de llocs de treball, que només necessiten la sana ambició, generosa i compromesa de fer realitat tot allò que prometen les noves Lleis de Serveis Socials, de l'Autonomia personal i de la Dependència, o de la Infància.

2) La major vulnerabilitat dels immigrants ens porta a què els que ahir eren productius avui són il·legals.

És especialment preocupant la situació dels immigrants que pateixen les pitjors condicions del mercat de treball. Aquelles feines que abans realitzaven i que eren rebutjades per la població autòctona, ara són objecte de competència directa, causa de conflicte social i arriben a la xenofòbia. Els seus contractes han estat el més precaris, amb jornades parcials i un elevat grau de temporalitat, que avui els aboca a ser els primers que es queden sense feina. Aquesta realitat s'agreuja encara més per la desigualtat en els drets que poden exercir, que els aboca a la clandestinitat, la pobresa i la marginalitat.

Ens congratulem amb les modificacions del Reglament d'Estrangeria del darrer Consell de Ministres, que pal·lien en part la situació d'irregularitat sobrevinguda dels aturats immigrants.

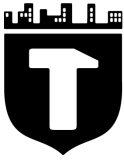
I les entitats d'ECAS volem bastir programes d'integració, de prevenció d'actituds de rebuig. Desitgem mantenir i augmentar espais de formació, acompanyament, inserció socio-laboral, adreçats a aquests col·lectius. I en especial pensem en els joves nousvinguts per via de reagrupament familiar han de formar-se, rebre un suport específic i un acompanyament per a incrementar la seva ocupabilitat, com a condició necessària per la seva integració a la nostra comunitat.

3) Invertim en els joves per a la millora de la societat futura

L'increment de l'anomenat fracàs escolar combinat amb la precarietat o dificultat d'accés al mercat laboral per part dels joves, ens dibuixa una trajectòria cap a la marginalitat marcada pels dèficits personals i contextuais, que impedeixen el seu procés d'autonomia i creixement, frustrant la seva emancipació personal.

Un any al carrer d'un jove sense projecte, desvagat, anticipa els 10 anys següents de marginació, deteriorament personal, i de les noves famílies disfuncionals que hagin de dependre d'ell.

Les entitats d'ECAS volem cooperar amb el govern de Catalunya, empresaris i sindicats, per a potenciar polítiques innovadores, flexibles, preventives, de proximitat, que impedeixin que els nostres joves esdevinguin el gruix demogràfic dels futurs pobres estructurals.

4) Per un capitalisme ètic: Prou del principi “ho vull, ho tinc”

Si algun guany hem d'obtenir de la situació actual, és la capacitat de desvetllar la cara oculta del model econòmic basat en la maximització del benefici individual, de l'enriquiment accelerat, especulatiu, irresponsable, improductiu, del malbaratament dels recursos naturals i comuns, de l'obsolescència planificada dels bens, de la insensibilitat vers les desigualtats, etc.. Estem convençuts que tota situació de crisi, si se sap gestionar bé, és un moment d'oportunitats i de renovació i per això:

- Demanem un redescobriments de la responsabilitat social compartida, de l'ètica que sap distingir a la vida i a la persona com a finalitats prioritàries, per sobre del diner, que l'entendem com a simple mitjà i instrument.
- Les entitats d'ECAS, que no hem perseguit cap lucre econòmic en anys de bonança generalitzada, volem, ara, més que mai, seguir promovent la consciència solidària, el compromís actiu vers la justícia social, la iniciativa entusiasta i voluntària per a cooperar amb tota la societat en la construcció d'un present compartit i habitable per a tothom, que faci tangibles els drets i els deures de tots per al gaudi de la veritable riquesa sostenible fonamentada en el desenvolupament i realització de cada un dels membres de la societat.

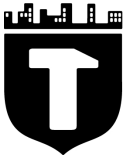
5) La primera urgència social: La prevenció.

Davant la situació de la pobresa de sempre i de les noves formes que avui estan emergint, constatem la mateixa dificultat de sempre en garantir el treball, l'habitatge, l'aliment, i tenim la temptació de respondre únicament amb mesures pal·liatives i de beneficència, per esmorteir el seu impacte, oblidant, ara quan més falta fa, que el més urgent és l'establiment de mesures preventives que evitin els processos que generen situacions irreversibles vers la marginalització i l'exclusió. Hem d'evitar la virulència segura, coneguda, previsible, i quasi quantificable de les situacions que es produiran demà a causa de la situació actual.

Les Entitats d'ECAS volem aportar la nostra expertesa acumulada durant anys en la lluita contra la pobresa i demanem als poders públics i a la societat que posi per davant la prevenció, i només així podran evitar-se situacions pitjors pel demà.

6) Tots i totes per a l' Eficiència – Eficàcia – Agilitat contra la pobresa

Les entitats del tercer sector social sempre hem estat al costat de persones, especialment d'aquelles que pateixen situacions marcades per dèficits que dificulten la seva integració a la societat. Hem assumit reptes per sobre de les nostres possibilitats, hem treballat amb pressupostos escassos, hem après a estalviar, hem

buscat l'eficiència, hem demanat poder respondre a les necessitats abans que aquestes ja sigui irresolubles.

Ara ja no som nosaltres els que ho demanem, és la mateixa situació la que ens ho reclama, a nosaltres, a l'administració, a tots els agents socials, als poders econòmics, i a tota la societat. Cal actuar ja, donar respostes imaginatives, innovadores, diferents, intel·ligents, realistes, pràctiques, eficaces, eficients, directes, valentes, i ambicioses. I cal fer-ho avui mateix.

I de manera especial demanaríem als poders públics per a què siguin capaços de sumar als seus recursos i potencialitat, la flexibilitat i rapidesa de resposta del sector social. I que davant situacions d'urgència, sàpiga agilitzar els processos administratius i eliminar molts dels procediments i burocràcia que lluny de permetre arribar més aviat a la persona que ho necessita, dificulten la capacitat de resposta.

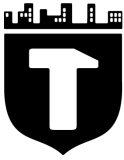
7) Volem una societat més igualitària

ECAS treballa per a la millora de la qualitat de vida i benestar de la població, i aquest objectiu es fonamenta en el principi bàsic de la igualtat entre totes les persones del nostre planeta. No es pot acceptar cap raó que justifiqui la discriminació, la marginació o l'expulsió d'un o altre col·lectiu o persona de la nostra comunitat.

La societat ha creat uns models culturals i unes pràctiques que predeterminen uns rols i funcions als homes i les dones, que res tenen a veure amb les competències i capacitats de cadascú. I al món del treball han estat massa habituals les pràctiques discriminatòries per raó de gènere que han barrat les vies de promoció personal a moltes dones.

ECAS, preocupada per aquestes qüestions, ha realitzat un estudi sobre la conciliació de la persona i la família amb el treball que ens ha permès conèixer millor la realitat dels treballadors i treballadores de les nostres entitats, i desitgem continuar treballant en aquesta línia, impulsant entre les nostres organitzacions pla d'accions amb mesures concretes per aconseguir la veritable conciliació que permeti una clara millora de la qualitat de vida per a tothom.

Voldríem que aquest desig es fes extensiu a tota la societat i que en un futur pròxim sigui una pràctica habitual i palpable.

8) 2010, quelcom més que una data en el calendari

Participem de la demanda de tot el sector social que aprofitant que 2010 és l'any europeu contra la pobresa, sigui veritablement un moment per a emprendre polítiques, accions i estratègies que ens permetin resoldre les situacions de precarietat i vulnerabilitat de la nostra ciutadania. I en conseqüència demanem que en aquest any s'aconsegueixi:

- La signatura d'un **Pacte nacional per a la inclusió social** que permeti l'eradicació de la pobresa al nostre país, i que signifiqui arribar a acords transversals entre els departaments del nostre govern per tal de generar noves sinergies que siguin en benefici de la població que més ho necessita.
- Què la despesa mitjana espanyola en protecció social, avui al 20% del PIB, se situï a la mitjana europea que està al 27% del PIB. En un moment de crisi si no fem aquest salt, significarà en números absoluts encara menys recursos per a aquest concepte. ECAS considera que no es pot disminuir els recursos per finalitats socials, sinó tot el contrari, perquè avui hi ha més gent que necessita l'acció de govern per a viure amb les mínimes condicions de ciutadania.

9) L'interès general és patrimoni de la ciutadania

Considerem que la veritable coincidència en l'interès general hauria d'apropar més que mai el sector públic i el tercer sector social, en la tasca d'assumir millors quotes de benestar, d'acord amb la voluntat i participació de la població.

Desitgem que tots: l'administració, els agents socials i el tercer sector econòmic i social actuïn coordinadament davant les emergències socials del moment actual. I gràcies a què hem redescobert com a veritable riquesa el valor de les persones puguem fer realitat objectius que venen de lluny i mai assolits plenament, com són la responsabilitat social, l'ocupació plena, la qualitat de vida, i la justícia social.

Barcelona, 15 juliol de 2009